

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Έγκλημμένον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως ελεύθερον ανάγνωσμα δι' όλα έν γένει τα Σχολεία (1932)
Τιμηδέν διά του Αργυρού Μεταλλίου της Ακαδημίας Αθηνών (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διά την Β' Τριμηνίαν του 1944. (Απορί-
λιος-Ιούλιος) δραχ. 2.000.000. Διά την Α' Τρι-
μηνίαν (Ιαν. νότιος-Ιούνιος) δραχ. 2.000.000.
Διά την Γ' τριμηνίαν, δραχ. 2.000.000.
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΙ' ΕΜΘΑΣΜΑΤΑ (εαυ-
δρομικαί έκταγαι, τσέκι κελ.) άνωτόμασι. «Πρός
τά περιοδικών «Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙ-
ΔΩΝ. όδός Εδριπιδίου, 42. - Αθήνας».

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1879-1941)
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣΙΣ { **ΜΑΡΙΑΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ**
ΕΥΘΑΛΙΑΣ ΧΡ. ΝΑΤΣΙΟΥ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝ. Π. ΜΟΥΣΔΡΑΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αρχίζει την 1ην Ιανουαρίου, άλλ' αι συνδρο-
μαί αρχίζουν την 1ην Οκτωβρίου υπνόσ.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Όδός Εδριπιδίου άριθ. 42, παρά τό Βαυρακιών

Περίοδος Β'—Τόμος 5,ος

Αθήνας, Μάιος 1944

Έτος 66ον—Άριθ. 19—22

ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΑΙΜΑ

Μυθιστόρημα LOUIS BERTRAND της Γαλλικής Ακαδημίας.
Μετάφραση ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

Μαζί με την γαλήνη της ψυχής και του κορμιού, είχε γεννηθεί μέσα του και μιá αδιάσπαστη πεποίθηση. Η ψυχή του ξεχειλίζει από δύναμη και ν' αντιμετώπιση κάθε δοκιμασία. Ήξερε πως είχε κοντά του κάποιον. Η φοβερή μοναξιά του είχε χαθεί για πάντα. Μέσα από το αίμα, από τους πόνους κι' από τα δάκρυα, ο Κυπριανός, ο φίλος που νόμιζε πως είχε χάσει, τον δδήγησε στο μέ-
νο αληθινό Φίλο. Εκείνον που «πάντοτε μεθ' ημών έσσι».

Αυτός τις σκέψεις έκανε μέσα στη μεσημεριάτικη σιγή, όταν καινούργια φασαρία ακούστηκε από την κυρία είσοδο της έπαυλης. Ένας δούλος όρμησε βιαστικά μέσα στη βιβλιοθήκη, λέγοντας πως ένας κεντυρίων με καιπόσους στρατιώτες ήταν εκεί και τον ζητούσε.

Ο Καϊκίλιος κατέβηκε άμέσως στον κήπο κι' είδε να έρχεται προς το μέρος του ένας αξιωματικός μ' επιδημητικό παράστημα και με

μικρά γενειάδα που κατέβαινε ως τα στήθος του. Τον αναγνώρισε άμέσως. Ήταν ο ίδιος που στη Λαμβάισα τον είχε συνοδεύσει στο νοσοκομείο όπου νοσηλευόταν ο Βίκτωρ. Έτσι λοιπόν η έξουσία για να χτυπήσει τους χριστιανούς, δεν περιοριζόταν σ' έναν άπλο σφάκτορα. Ένας αξιωματικός περιστοιχισμένος από δόκλρη στρατιωτική δύναμη είχε

έρθει για να συλλάβη τους πρόσφυγες που είχαν καταφύγει στα Μυγιά. Βλέποντας τον ο Καϊκίλιος αγανάκτησε.

— Τι γυρεύεις εδώ; ρώτησε απότομα.

— Να συλλάβω τον Μαριανό και τον Ίκκωδο, ίερείς των χριστιανών. Τον έκοψε :

— Είναι ξένοι δικοί μου, δεν εί-
χεις δικαίωμα να παραβιάσεις το οικουγενειακό άσυλο.

— Έχω διαταγή του λεγάτου, άπάντησε ο κεντυρίων ξεδιπλώνοντας ένα κύλινδρο.

Και δείχνοντας με το χέρι το ά-

πόσπασμα που στεκόταν από πίσω του, όπλισμένο με κοντάρια και σπαθιά, πρόσθεσε :

— Κάθε αντίσταση είναι μάταιη, καθώς τό βλέπεις.

— Πού καλά, κάνε τη δουλειά σου κι' εγώ ξέρω να υπερασπισθώ τους δικούς μου.

Θυμήθηκε το καλίδ του δικηγόρικό έπάγγελμα και αποφάσισε να πάη κι' εκείνος στο δικαστήριο, να υποστηρίξει το δικαίωμα της κατηγορου μένου με κάθε νόμιμο μέσον.

Σκεπτόταν : «Δεν πρέπει να τους αφήσουμε να μάς σφάζουν χωρίς να κά-

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Τι να κοιτάζουν άραγε ψηλά με τόση περιέργεια και προσοχή; . .
Αεροπλάνο ή . . . χαρταετό;

ΕΦΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΚΑΘΕΝΑ ΜΕ ΤΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Γ.—'Αντωνία ή Κοκέττα

7.—Όστε αυτή τη φορά ή μικρή Κοκέττα δέν άκουσε' κι' ξεκαλούθησε να κουρδίζει τα καλά της και στην έξοχή. Μιά μέρα όμως την έπιθε άσχημα: "Εκεί που έπαιζε με τάλια παιδιά στο πάρκο, σηκώθηκε ξαφνικά ένας πύλδ δυνατός άέρος, της φούσκωσε τό φουστάνι με τό κρινολίνο και την πήρε ψηλά οά μπαλλόνι.

— Βοήθεια! βοήθεια! άρχισε να φωνάζει' πιάστε με!
"Αλλά ποιός μπορούσε να την πιάσει κεί πάνω; "Ο άδελφός της και τα ξιδάφια της έτρεχαν πίσω της με τρόμο, και κοιτάζαν να ίδούν που θα πέσει, για να πάνε τότε να τη σηκώσουν, ζωντανή ή σκοτωμένη... Εδινώδης ή "Αντωνία έπεσε όχι στη γη, σε χώμα ή σε πέτρα—γιατί τότε δέν θα τη γλύτωνε—παρά σε μία λιμνούλα που ήταν εκεί πάρα· πάρα. Δέν έχτύπησε σοβαρά, κόντισε όμως να πνιγεί, και τα καλά της ρούχα έγιναν σε κινδ' γάλλι. "Έτρεξαν τα παιδιά και την έβγαλαν λιποθυμισμένη, την κουβάλησαν στο σπίτι με τό καρτσάκι, την ξάπλωσαν στο κρεβάτι και φώναξαν τό γιατρό.

Την άλλη μέρα, ή "Αντωνία ήταν καλά. "Από τότε όμως δέν ξαναφόρεσε στην έξοχή τα ρούχα της πόλης, κι' όχι μόνο αυτό, παρά, θυμούμενη τό πάθημά της που λίγο έλειψε να της στοιχίσει τη ζωή, έκοψε και τό μεγάλο της ελάττωμα. Τώρα πιά ή "Αντωνία δέν είναι Κοκέττα. Ντύνεται, κομψά βέβαια πάντα, με κι' άλλα, σεμνά, όπως όλα τα καλά κοριτσάκια της ηλικίας της.

(Τέλος της «Κοκέττας»)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΝΤΕΚΙΡΤΑ

Μυθιστόρημα ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ.— Μετάφραση ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΤΕΛΛΟΥ.— Διαικτική ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ.— Εικόνες: Α. ΜΠΕΝΕΤΤ

(Συνέχεια από τό προηγούμενο)

"Ο Μάθιος Σάντορφ έξυκολούθησε: — Δεκατρία χρόνια είχαν περάσει από την εποχή που ο δραπετής του Πιζίνου είχε καταφύγει στη Μικρά Ασία. Τε δυομα του δόκτορος "Αντεκιρτα, είχε γίνει πιά σχεδόν θρυλικό. "Αποφάσισε λοιπόν να ξαναγυρίσει στην Εύρώπη ή τουλάχιστο σε κανένα απόμειρο σημείο της Μεσογείου. "Ερεώνοντας την αφρικανική ακτή και, πληρώνοντας ένα μεγάλο ποσό, εύτύχησε να γίνει ιδιοκτήτης ενός σημαντικού, πλούσιου και εύφορου νησιού, που μπορούσε να έπαρκεσει στις όλικές ανάγκες μιας μικρής άποικίας. "Εδώ, Πέτρο, στην "Αντεκιρτα είμαι βασιλιάς, άπόλυτος άρχοντας, ήγεμόνας, χωρίς ύπηκόους, αλλά μ' ένα προσωπικό που με είναι άφοσιωμένο, με άμυντικά μέσα, που όταν τελειώσει ή κατασκευή τους θα είναι τρομερά, με ταχύτητα μέσα συγκοινωνίας που με συνδέουν με τα δέφορα σημεία της μεσογειακής ακτής, και τέλος μ' ένα στολίσκο "ού μπορώ να πώς με κάνει κύριο της θάλασσας αυτής!

— Πού άκριθός βρισκείται ή "Αντεκιρτα; ρώτησε ο Πέτρος.

— Στά παράλια της Μεγάλης

Σούρτης, που έχουν τόσο κακή φήμη από τους χρόνους της αρχαιότητας, στην άκρη της θάλασσας αυτής που οι βορριάδες την κάνουν τόσο επικίνδυνη, ακόμα και στα πύδ συγχρονισμένα πλοία, στο βάθος του κόλπου αυτού της Σίδρας, που χωρίζει την Τριπολιτίδα άπ' την Κυρηναική. "Εδώ και τρία χρόνια, ο γιατρός είχε εγκατασταθεί σ' αυτό τό νησί. Τσακόσιες περίπου ευρωπαϊκές κι' άραβικές οικογένειες, τοαθηγημένες από τις προσφορές του και την εξασφάλιση μιας εύτυχισμένης ζωής, άποτελούσαν μία μικρή άποικία από δυό περίπου χιλιάδες ψυχές. Δέν ήταν σκλάβοι ούτε καν ύπήκοοι, αλλά άφοσιωμένοι στον άρχηγό τους σύντροφοι, κι' ελάτρευαν τό κομμάτι εκείνο της γης που είχε γίνει ή νέα τους πατρίδα. Σιγά σιγά, μία κανονική διοίκηση οργανώθηκε, με έθνοφρουρά για την άμυνα της νήσου, και δικαστήριο συγκροτημένο από τους πρώτους του νησιού, που ως τώρα όμως δέν είχε την εύκαιρία νασκηση τα καθήκοντά του. "Επειτα, πάνω σε σχέδια σταμένα από τον γιατρό στα καλύτερα ναυπηγεία της "Αγγλίας, της Γαλλίας και της "Αμερικής, κατασκευάστη-

κε ένας περίφημος στολίσκος από άτιμόπλοια, θαλαμηγά, γολέττες κι' «'Ελέκτρικα», που προορίζονταν για γρήγορες εκδρομές στην λεάνη της Μεσογείου. Τόν ίδιον καιρό, άρχισαν και τα δρυματικά έργα στην "Αντεκιρτα. Δέν είχαν όμως ακόμα τελειώσει, αν κι' ο γιατρός έπέσπευδε τις εργασίες, έχοντας σοβαρούς γι' αυτό λόγους.

"Ετσι ο Πέτρος έμαθε για τοιδό λόγο ή γολέττα «Σαβαρένα» είχε πάει στη Γκραβόζα, γιατί ο γιατρός "Αντεκιρτα επισκέφτηκε την κυρία Μπάθορου, πώς και χωρίς να μάθει τίποτα ο γιός της, εκείνη άρνήθηκε τα χρήματα που της είχε προσφέρει, και τέλος πώς ο γιατρός έφτασε στην ώρα για ναπροσπάσει τον Πέτρο από τον τάφο, όπου βρισκόταν βυθισμένος σ' ένα μαγνητικό ύπνο.

— "Εσένα, παιδί μου, πρόσθεσε, να! "Εσένα, που είχες χάσει τό μυαλό σου σε βαθμό, ώστε ναποφασίσεις αυτοκτονία!

Στη λέξη αυτή, ο Πέτρος βρήκε τη δύναμη νανορθωθεί κάνοντας ένα κίνημα άποτροπιασμού.

— Αδτοκτονία;!, φώναξε. Μπορέσατε λοιπόν να πιστέψετε πώς χτυπήθηκα μόνος μου;

— Πέτρο... σε μία στιγμή άπελπισίας!..

— "Απελπισμένος, να!, ήμουγ!.. Πίστευα μάλιστα πώς με είχατε και σεις εγκαταλείψει, σεις ο φίλος του πατέρα μου, κι' έπειτα από τόσες ύποσχέσεις που μου είχατε δώσει χωρίς να σας τις ζητήσω... "Απελπισμένος, να!, και είμαι ακόμα!.. "Αλλά στον άπελπισμένο ο Θεός δέν λέει να παθάνη!.. Τού λέει να ζήσγ... για να εκδικηθγ!

— "Οχι... για να τιμωρήσγ! "Αλλά τότε, Πέτρο, ποιός λοιπόν έτόλμησε να σε χτυπήσει;

— "Ενας άνθρωπος που τον μισώ, ένας άνθρωπος που συναντήθηκα μαζί του τό βράδυ εκείνο, τυχαία, σ' έναν έρημο δρόμο, κοντά στα τέλη της Ραγούζας. "Ισως ο άνθρωπος αυτός να ένόμισε πώς θα ριχνόμουν άπάνω του και θα τον προκαλούσα... Μα πρόλαβε όμως... Και με χτύπησε... "Ο άνθρωπος αυτός, είναι ο Σαρκανού, είναι!..

"Ο Πέτρος δέν μπόρεσε ν' άποτελειώσει τη φράση του. Στη θύμηση του ανθρώπου αυτού, που ήταν τώρα ο σύζυγος της Σάβας, τό μυαλό του σάλεψε, τα μάτια του έκλεισαν κι' ή ζωή φαινόταν να τον εγκαταλείπει οά να είχε ξανανοίξει ή πληγή του. Σε μία στιγμή, ο γιατρός τον ξα-

νάφερε στις αίσθήσεις του και κολέζοντάς, μουρμούρισε:

«'Ο Σαρκανού!.. ο Σαρκανού!..»
"Ήταν άπαραίτητη για τον Πέτρο μία μικρή άνάπαυση μετά τον κλονισμό που είχε πάθει. Δέν θέλησε όμως να δεχτεί.

— "Οχι! είπε. "Αρχίζοντας μου είπατε: αρχίζω με την ιστορία του γιατρού "Αντεκιρτα, από τη στιγμή που ο κόρης Μάθιος Σάντορφ ριχτηκε στα νερά της "Αδριατικής...
— Να!, Πέτρο.

— "Απομένει λοιπόν να μου πείτε οσα δέν ξέρω, δέν μου είπατε ακόμα για τον κόρητα Μάθια Σάντορφ!

— "Εχεις τη δύναμη να μ' άκούσης;

— Μιλήστε!

— "Εστω! άπάντησε ο γιατρός. Καλύτερα να τελειώσουμε μ' αυτά τα μυστικά που έχεις τό δικαίωμα να τα μάθης, μαζί μ' ελα τα τρομερά που κλείνει τό παρελθόν. Δέν πρόκειται να επανέλθουμε πιά κατά σ' αυτά. Λοιπόν, Πέτρο, μπόρεσε να πιστέψης πώς σε είχα εγκαταλείψει, έπειδή είχα φύγει από τη Γκραβόζα; "Ακουσε με όμως πρώτα. Και κατόπι θα μπορέσης να με κρίνεις.

Κι' ο γιατρός άφηγήθηκε στον Πέτρο, πώς αυτός κι' ο πατέρας του δραπετεύσαν από τό φραύριο του Πιζίνου, και πώς κατόπι πουλήθηκαν από τον "Ισπανό "Καρπέντα.

— "Αλλά, πρόσθεσε, πριν από την κατάδοση του "Ισπανού αυτού, δύο άλλα πρόσωπα είχαν πουλήσει τό μυστικό των συνωμοτών της Τεργέστης.

— Τα όνόματά τους... φώναξε ο Πέτρος.

— Πρώτα με πρώτα πώς ανακαλύφτηκε ή προδοσία τους, άποκρίθηκε ο γιατρός.

Κι' άφηγήθηκε σύντομα, πώς χάρις σ' ένα άκουστικό φαινόμενο, είχαν μαθευτεί τα όνόματα των δύο προδοτών.

— Τα όνόματά τους! φώναξε για δεύτερη φορά ο Πέτρος Μπάθορου. Δέν θάβρηθητε να μου τα πείτε!

— "Ο ένας άπ' αυτούς είναι ο λογιστής, που είχε χυθγ οά σπιούβνος στο σπίτι του Λαδίσλαου Ζάθμαρ!

Είναι ο άνθρωπος που θέλησε να σε δολοφονήσγ! Είναι ο Σαρκανού!
— "Ο Σαρκανού! φώναξε ο Πέτρος που βρήκε άρκετη δύναμη για να πλησιάσγ τον γιατρό. "Ο Σαρκανού!... "Ο άθλιος αυτός!... Και σεις, τό ξέρατε!... Και σεις, ο σύντροφος του Στέφανου Μπάθορου, σεις που προσέτατε στο γιό του την προστασία σας, σεις που ξέρατε τό μυστικό του, άφήσατε τόν άτιμον αυτό να μπη στο σπίτι του Σύλλα Τέρονθαλ, τη στιγμή που μπορούσατε να του τό κλείσετε με μία λέξη!... Και με τη σιωπή σας, επιτρέψατε να γίνη αυτό τό έγκλημα... να!

Μέσα στα λουλούδια του Μαγιού

αυτό τό έγκλημα... που παράδωσε τό δυστυχισμένο κορίτσι στα χέρια αυτού του Σαρκανού!

— Να!, Πέτρο, τό έκανα αυτό!

— Και γιατί;

— Γιατί, αν ο Πέτρος, Μπάθορου έπαρνε γυναίκα του τη δεσποινίδα Τέρονθαλ, θα ήταν ένα έγκλημα ακόμα πύδ φριχτό!

— Μα γιατί... γιατί...;

— Γιατί ο Σαρκανού είχε κι' ένα συνένοχο... Να! ένα συνένοχο στην άπαίσια μηχανογραφία που έστειλε τον πατέρα σου στο θάνατο!... Και τόν συνένοχο αυτόν... πρέπει επί τέλους να τον μάθης!... Είναι ο τραπεζίτης της Τεργέστης, ο Σύλλας Τέρονθαλ!...

Γ.
Τι γινόταν στη Ραγούζα
"Η κυρία Μπάθορου δέν βρισκόταν

πιά σ' αυτή την πόλη. Την φιλοξένουσε κάποια συγγενική της οικογένεια στο χωριουδάκι Βιντιτόλλο, μάταια προσπαθώντας να παρηγορήσγ την άμοιρη μητέρα, που μετά τό θάνατο του συζύγου της έχανε τώρα και τό μονάκριβο παιδί της, τό μόνο της στήριγμα. "Όσο για τη Σάβια Τέρονθαλ, που την είχε καταρασθή ή χαροκαμένη μητέρα σε δρόμο του Στραντόνε, τό χτύπημα δέν ήταν και γι' αυτήν λιγότερο φοβερό. "Εκείνος που άγαπούσε ήταν νεκρός... νεκρός από άπελπισία, άσφαλώς!... Κι' άκριθώς τη στιγμή που έβγαине από τό μέγαρο για να πάη στην τελετή του άπαίσιου γάμου της, διασταυρώθηκε με τό λείψανο του που τό μετέφεραν στο κοιμητήριο! Δέκα δόλκληρες ήμέρες, ή κατάσταση της Σάβας ήταν κρίσιμη. "Η μητέρα της δέν άφινε τό προσκέφαλό της ούτε λεπτό. "Αλλωστε οι περιποιήσεις της κυρίας Τέρονθαλ δέν βάσταζαν πολύ, γιατί κι' αυτή σε λίγο έπεσε βαρεία άρρωστη.

Οι τελευταίες εισηγήσεις της στο σύζυγό της να παραιτηθγ από την άπόφασή του γι' αυτό τό γάμο, που μόνη ή σκέψη του ήταν εφιάλτης και φρίκη για τη Σάβια, δέν έφεραν κανένα άποτέλεσμα. "Ο τραπεζίτης ήταν άμετάπειτος. "Ο γάμος της Σάβας και του Σαρ-

κανού ήταν άποφασισμένος και θα γινόταν μόλις θα τό επέτρεπε ή υγεία της κόρης.

Είναι εύκολο να φαντασθγ κανείς την όργη που προκάλεσε στο Σαρκανού τό άπρόβλεπτο αυτό έπεισόδιο. Δέν ήταν βέβαια παρά μία μικρή αναβολή, αλλά ή αναβολή αυτή, αν παρατεινόταν, κινδύνευε νανατρέψγ δόλκληρο τό οικοδόμημα, που σ' αυτό είχε στηρίξει τό μέλλον του. "Εξ άλλου, δέν άγνοούσε καθόλου την άκατανίκητη άποστροφή που ένοιωθε γι' αυτόν ή Σάβια.

Και τι θα γινόταν ή άποστροφή αυτή, αν ή νέα ύποφιαζόταν, πώς ο Πέτρος είχε πέσει από τό δολοφονικό έγχειρίδιο του ανθρώπου που της έπέβαλαν για σύζυγο!..

(*Ακολουθεί)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Οι νέοι δροι: Δέν δημοσιεύεται 'Αγγελία μεγαλύτερα των 18 σελίδων, και μόνον μία του καθενός εις κάθε φύλλον. Τιμολόγιον. Έως 3000 λέξεις με άλλα στοιχεία, 250.000. Πέραν των 3000 λέξεων, 25.000 δρχ. ή λέξεις με άλλα, 50.000 με ποζή και 100.000 δρ. με κεφαλαία. Ό χωριστός στίχος 50.000.

[ΜΑ-160]

Αλληλογραφῶν ἀνταλλάσσει τετραδιάκια με δλους ες. ἀνταλλάσσει κάρτ ποστάλ τοποτα βξω 'Αθηνών. Διεύθυνσις (ΜΓ-619).

ΜΙΚΡΟΣ ΒΑΛΗΝΑΣ

[ΜΑ-161]

ΔΙΑΦΗΜΑΣΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΕΥΘΥΜΟΙ ΦΙΛΟΙ»

Αποτίθεματα του τελευταίου μας διαγωνισμού: «Τι προτιμάτε να είστε πλούσιος ή φτωχός;»

Πρώτος Ζουζούνη, δεύτερος Αγγιόκαπο, Τρίτος Νεοάλληνας. Τα βραβεία έστάλησαν, τους υπολοίπους ευχαριστούμε.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ

[ΜΑ-162]

Ο Σύλλογος «ΕΥΘΥΜΗ ΠΑΡΕΑ», πρωτοπαίνονας στην κίνηση της Διαπλοσως, χαιρετῶ δλους ες.

[ΜΑ-163]

Πέριοντας σὲ φλογισμένους Διάκτοντας, ἀφήνω φωτοστέφανα Αλληλογραφίας. Γράφτε! Πόσο Ρεσπάντ—'Αθήνας, Σύνταγμα γιά Γλασκω

[ΜΑ-164]

Στόν Υάνινθο γιά τή διάλεξή του, και τήν 'ΤΕΛΗΝΗ' γιά τήν οργανωσή της, συγχαρητήρια.

Χαρήκης

[ΜΑ-165]

Διαπλοσπούλα-εσ, Γιά τόν καινούργιο χρόνο σὲς εἶχαμαι χρόνια πολλά. Γιά τὸ Ψηλορείτη, γιάτι δέν ξαναγράφατε; Δούκισσα τῶν Δολλορίων, Μαρνησία τῶν 'Ισποτιῶν, ἀλληλογραφούμε; 'Αν θέλετε γράφατε Διεύθυνσις:

Ζήταν Δεμεροῦνη, γιά Θελατική Μαρνησία ή Κόση τοῦ Νέβα

Ευλόκναστρον

[ΜΑ-166]

Χαιρετισματα στους ἀλληλογράφους μου. Θρίαμβε, κροατία;

ΒΑΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ-167]

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ τῆς «Φιλανθρωπικῆς Ένώσεως Νέων Καλωνικίου».

Προκηρύσσεται Λογοτεχνικός διαγωνισμός με σκοπό τή διάδοση του λογοτεχνικού πνεύματος και τήν ἐπιδίωξη πισυματικής ἀποφῆς μεταξύ τῶν νέων.

Ο Ρ Ο Ι

ΘΕΜΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ (περὶ ή ἑμμετρα). ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ 50.000. ΠΡΩΘΕΣΜΙΑ μέχρι 15 Αὐγούστου. ΒΡΑΒΕΙΑ: 1 πρώτο; 2 δεύτερα και 3 τρίτε συνολικῆς (σημερινῆς) ἀξίας δραχμῶν 2.500.000.

Οι συμμετοχῆς δὲ κριθῶν ἐπὶ 'Ἐπιτροπή, ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Κωνσταντίνου Ζάππαν, Πατριάρχου 'Ιωαννίνα 62, 'Αθήνας (1).

[ΜΑ-168]

Νεοσὺλλεταί: στή Διαπλοσπούλα, ἀπευθύνουμε θερμὸ συναδελφικὸ χαιρετισμὸ σ' δλους ες, ἀλληλογραφούμε και ἀνταλλάσσουμε Μικρὰ Μυστικά. Γράφατε Γεώργιου Παύσιου. 'Αμδ. Φραντζῆ 58. 'Αθήναι (4) διὰ Γεροβαλασσινόν

Φωτολάτρης

[ΜΑ-169]

Διαπλοσπούλα-εσ σὲς εἶχαμαι αἰσιον και εὐτυχῆς τὸ 1944. ΔΟΞΑ ΕΛΛΑΣ θέλετε ἀντιπροσωπεῖα. 'Αν δεχθῆς γράφει Σερροῦραλη, Νέινο 'Ηρακλειώτη, Χιονισμένη Ταῦστε, Τοί-τοί-κιάυ, Μπού-λη, γιάτι δέν ξαναγράφατε; 'Ανεξίνα πῶς πάει ή μουσική; 'Εξακολουθεῖς πιάνο; Διεύθυνσις μου: Δέλαν Τερζογιαννοπούλου γιά Κορίτσι: Χιῶμας (καθυστερημένη) Ευλόκναστρον Κορινθίας

[ΜΑ-170]

Μαργαρίτα τοῦ Φάουσι, τί έγινες; Μπουλη, δέν οδογραφα εἶτε εἶμαι παραξενη, ἀλλὰ σὸς εἶσαι τρελλός. Σανθή Πυροδοξασίνα

[ΜΑ-171]

ΔΙΑΦΗΜΑΣΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ»

Έδρα ἐν ΚΑΛΙΘΕΑ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1942

Στις 9 'Απριλίου ὁ Σύλλογος ἐξέδραμε με δλα σχεδόν τὰ ΜΕΛΗ στο ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ τῆς ΚΑΪΣΑΡΙΑΝΗΣ. Τὰ μέλη ἀποκαφθῆσαν τῆς 'Αρχαιότητες τοῦ τόπου και ἐλήφθησαν πολλὰς φωτογραφίας. Κατὰ τὸ μεσημέρι πολλὰ μέλη ἀνέβησαν στην κορυφή τοῦ Ὑμητοῦ. Ὅλη ή ἡμέρα κέρρασε γερμάτη ΚΕΦΕΙ και ΧΑΡΑ.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ

[ΜΑ-172]

ΑΠΟΚΑΔΥΠΤΕΤΑΙ

ΣΤΡΑΒΟΣΥΛΟ=ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΔΟΥΝΓΓΗΝΙΑ. Αὐπάραι ποδ σὲ ἀποκαλύπτω με δέν πιστέω να ἐξήρασεσ μεδ μέρα ποδ φεύγοντας μαζί ἀπ' τή γαλλική 'Ακαδημία μούδρεσ πῶς δέν θὰ τὰ καταφέρω; Σὸς ξαναλέω πῶς λυπόμαι ποδ, με τί νῆ γίνει ἀποῦ τὰ καταφέρω;

ΕΛΛΑΦΑΚΙ

[ΜΑ-473]

Λεπτή Καρδοῦλα Γιάτι μὲς ἀρνηήραες; Μὲς ἐξήρασεσ, εἶα σὸς σπῆτι να σὲ δοῦμε, σὲ περιμένωμε.

Έξωτικῆ Νεραῖδα

[ΜΑ-174]

Σύλλογος ΦΑΡΟΣ. Στήν ἀγαπητή μας γραμματέα 'Αργιοσούλοδο ἀπειραεσ καρδιόβγαλτες εἶχαεσ γιά τὰ γενέθλια της (καθυστερημένη)

[ΜΑ-175]

Στὸ Σκαρδατο εἶχαεσ γιά τή γιορτή του.

Πάρης

[ΜΑ-176]

Πρωτοπαίνονας στήν κίνηση χαιρετῶ δλους ες. ἀνταλλάσσει Μ. Μυστικά. Στείλετε στήν Διεύθυνση: Δίδα Ὀλυαν Μπερτομῆ; Φιλαλήτων 20 'Αθήνας (Κ) διὰ

Βαρκοῦλα τοῦ Βουκόρου

[ΜΑ-177]

Διαπλοσπούλα-εσ ἀνταλλάσσουμε κάρτες; Διεύθυνσις ΜΑ-62.

Μιμῆα

[ΜΑ-178]

Πρωτοπαίνονας σὸς Διαπλοσπούλα, χαιρετῶ δλους ες. 'Αλληλογραφῶ με μεσοία τάξη. 'Όσοι θέλετε γράφατε: Διαμαντίναν Κατσαῖτου, 'Επιταῆρου 77 διὰ Μουτζουόγατον

[ΜΑ-179]

Νέοι δροι ΜΑ-81, 88.

Συμμετοχή 5.000 δρχ. Πρωθεσμία 20 Αὐγούστου. Βραβεία. 'Αγοραστικά. Διεύθυνση Παν. Κασσάκη, ὁδὸς Ταρσοῦ 24 (2) και δχι (8) 'Αθῆναι.

Διαπλοσπούλα, ἐπιστηρίξει! Κυρίοραχος τῆς Ζούγκλας

[ΜΑ-180]

Αλληλογραφούμε και ἀνταλλάσσουμε Μ. Μ. με δλους-εσ τῆς μικρῆς τάξεως: Διεύθυνσις Μαρία Γαλαῖου, Τιμοῦθου 53, 'Αθήναι (5).

Κοχολάκι, Μυροῦλα

[ΜΑ-181]

Ανεξίνα, ἔσταλα τετραδιάκι, περιμένω: ἀπάντηση.

Θρίαμβε, μῆκα στήν 'Τριανδρία. ΜΙΚΡΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ «Τριανδρία»

[ΜΑ-182]

Στὸ σύλλογο Α. 'Αστῆρια στέλω τις πὸς θερμῆς μου εὐχαριστίας γιά τὸ πρῶτο βραβείο ματιμῆραεσ.

Ξ. Σαῖχη, γίνομαι εὐχαριστωεσ μέλος τοῦ συλλόγου σου. Τι έγινες ὁμοσ;

Μαρίνα Θ. Σκέντερη Χρυσομαλλαῖα

[ΜΑ-183]

Ὁδὸς διαγωνισμός μας. Πῶς μεσ φαντάζεστε; Πρωθεσμία 15 Αὐγούστου. Συμμετοχή 5000. Θὰ βραβευθῶν δ ο. Διεύθυνσις (ΜΑ-62).

Δουλοῦδένια Σκιά-Μιμῆα

[ΜΑ-184]

Στὴ δ. Γεωργία Ταρσοῦλη και στοῦς Διαβάτη, Πειραιωτοσπούλα, 'Αλλη Μύρα, Πεζοῦς Ρυθμοῦς, Σίφωνα, Χρυσόφωτοσ 'Αετο, Τάνη Πλοῦμη και Παλιὸ Βιολί, γιά τις γιορτῆς τους.

Χρόνια πολλά!

Αλοῦδοῦξη, Νηεῖας

[ΜΑ-185]

Ροδαλή Δυοῦλα, χιλια φιλάκια ἀπ' τῆν

ΑΙΣΙΟΔΟΞΗ

[ΜΑ-186]

Στὴν Αλοῦδοῦξη, εἶχαεσ.

Νηεῖας

[ΜΑ-187]

Πρωτοπαίνονας στήν Διαπλοσπούλα κίνηση χαιρετῶ δλους ες. 'Ιδιαίτερωσ 'Αρχαία 'Ελληνίδα, 'Αθῆνατο-Παυλί, 'Αράρηνη, 'Αφροπλάστη, ΤΣὸ, και γενικῶς τὸν Σύλλογον τῶν Πρωτοπόρων.

Σκοπέ Πρωτοπόρων! Προσυχῆ μεδ σου βαρβῆχη λέξεις.

ΓΝΩΜΗ

[ΜΑ-188]

Μπαίνονας στήν κίνηση, χαιρετῶ δλους ες-ιδίως 'Αρχαίαν 'Ελληνίδα, 'Αθῆνατο Παυλί, 'Αράρηνη, 'Αφροπλάστη και ἀπαντας τοῦς Πρωτοπόρους.

Γνώμη και Σκέψεις Πρωσ. δι συντελέατε στήν σκοπέ μου; Συνιστῶ Προσυχῆ!!!

ΣΚΟΠΟΣ